

kynde for alt Folket ved et Lovforslag, at nu skal der undersøges videre, og nu skal der forberedes, er virkelig ganske overflødig. Det er virkelig een Gang sagt i Rigsdagen, og saa maa man gaa ud fra, at saa gælder det, til Undersøgelsen er færdig. Det er virkelig ganske overflødig og slet ikke tiltalende saadan at skraale ud paa Gader og Stræder de gode Gerninger, man har i Sinde at gøre.

Saa sagde den højtærede Minister, hvad jeg ikke rigtig forstod Meningen med: Det bliver ikke til noget med den endelige Ordning, før det nye Selskab, den nye Bank staaer der som den anden Part, vi kan forhandle med. Det var dog en mærkelig Opfattelse! Hvorfor skulde Staten ikke kunne tilrettelægge sin Afvikling af dette Forhold og tilrettelægge den Ordning, som Staten for sit Vedkommende anser for rigtig, før der staaer en Modpart at forhandle med? Den nye Bank, de, der kommer og eventuelt skal lave en privat Aktiebank, skylder vi dem nogen Forhandling? Vi giver dem de Penge, der er nødvendige for at bringe Fortidens Forsyndelser ud af Verden. Skal vi forhandle med et nyt Aktiekomplot om en fremtidig Bank og om Statens Forhold dertil? Det forstaaer jeg virkelig ikke. Det ligger ganske udenfor alle de Snese af Forhandlinger, i hvilke jeg har deltaget i denne Sag, det være sig i Nationalbank og i Landmandsbank og i Ministerium. Det har jeg virkelig aldrig hørt, at først skal man lave et nyt privatkapitalistisk Selskab for at faa nogen at forhandle med! Gud bedre det, hvad skulde vi dog forhandle med et nyt Selskab om? Nej, først maa Staten naturligvis gøre sig selv klart, hvad det er, Staten vil, om den vil betale, om den vil vente med Betalingen, om den vil afvikle paa hurtig Maade eller paa langsom Maade. Alt dette er Statens Sag, og det kommer ikke hverken den ene eller den anden Aktionærsamling ved. Og saa maa Staten naturligvis ogsaa ved Lov gøre det klart, hvilken Ordning af denne Bank man i Fremtiden ønsker, om Staten virkelig har i Sinde godvilligt at aflevere i alt et Par Hundrede Millioner Kroner til en lille privatkapitalistisk Klike, som bliver enig om at danne et Aktieselskab og føre en særdeles god, en udmærket god Forretning videre. Jeg synes, at skal vi oven i Købet „forhandle“ med denne anden

Part og tage Hensyn til, hvad den ønsker, saa kommer vi ud i den fuldkomne Komædie.

Den højtærede Minister siger, at man jo maa forstaa, at det, vi skal have, skal være en fri og uafhængig Bank, og jeg forstod, at den højtærede Minister stillede dette i Modsætning til den Statsbank, jeg tænkte mig. Mener den højtærede Minister virkelig for Alvor, at en privatkapitalistisk Bank, at en Bank med 50 Mill. Kr. Aktiekapital, der ejes af nogle danske og udenlandske Kapitalister, er fri og uafhængig? Hvis den højtærede Minister virkelig vover at paastaa noget saadant, tror jeg dog, han gør Nar af os. Nej, en Bank, som Staten drev, kunde man sige var fri og uafhængig. Den er fri og uafhængig af de kapitalistiske Kliker, af Karteldannelser, af Ringe og Truster, af Pengesammenslutninger, og hvad der i saa Henseende findes. Den kan optræde frit og uafhængigt, men det kan en privatkapitalistisk Bank aldrig tænkes at gøre. Det er ganske udelukket. Det er derfor et Misbrug af Ord, naar den højtærede Minister vil sætte en fri og uafhængig Bank som Privatbank i Modsætning til en Statsbank.

Den højtærede Minister sagde i denne Forbindelse, at han maatte i hvert Fald have forstaaet Rigsdagsforhandlingerne i Marts 1926 saaledes, at jeg havde tiltraadt, at det skulde være en fri og uafhængig Bank. Ja, det kan saamænd godt være. Jeg har virkelig aldrig lagt det Begreb ind i Udtrykket: en fri og uafhængig Bank, som jeg forstaaer den højtærede Minister gør. Det staaer for øvrigt ingen Steder, hverken i Betænkningen eller i Loven, at det skal være en fri og uafhængig Bank. I Loven og i Betænkningen findes der Bestemmelser om, at Statsgarantien skal afvikles, og det skal den for øvrigt ogsaa, uden at det staaer i den ny Lov, fordi den har sin bestemte Løbetid, og saa skal den naturligvis forsvinde en Gang. Men ud over Bestemmelsen om, at Statsgarantien skal afvikles, findes intet Holdpunkt for den Urigtighed, som den højtærede Minister har fremsat til Pressen i Dag. Det er fuldkommen grebet ud af Luften, naar den højtærede Minister til et Blad i Dag har sagt, at jeg ved Forhandlingerne i Marts er gaaget ind paa Lov-